

tiltagende Trafik med Motorvogne saavel til Person- som til Lastbefordring har udøvet paa store Dele af Landets Vejnet, saaledes at det maa anses for ganske nødvendigt i de kommende Aar at anvende særdeles betydelige Beløb, dels til Vedligeholdelse af Vejene, dels til gradvis Omlægning og Styrkelse af store Dele af selve Vejdækket, har man ment at burde søge tilvejebragt særlige Midler til Hjælp ved Bestridelse af disse Udgifter, idet Udredelse af samme maa antages langt at overstige de paagældende Kommuners økonomiske Evne. Som Følge heraf har man anset det for rettest at lade Særafgiften, der efter Loven af 22. December 1920 kun har Gylighed til Udgangen af Juni Maaned 1921, bortfalde, saaledes at der fra 1. Juli d. A. at regne alene udredes Afgift efter Loven af 20. Marts 1918, men da til Gengæld forhøje denne saaledes, at der herigennem tilvejebringes et Beløb, der nogenlunde svarer til de ekstraordinære Udgifter, Vejnnettets Forbedring og Vedligeholdelse udkræver, og saa lade dette Beløb i sin Helhed — bortset fra en ringe Brøkdel, som tilfalder Statskassen — komme Kommunerne til gode. — Med Hensyn til de nærmere Principper for Afgiftens Beregning har der fra forskellig Side været rettet Henvendelse til Centraladministrationen om i nogen Grad at ændre det for Afgiftsberegningen paa heromhandlede Omraade hidtil fulgte Princip, hvorefter Afgiften rettede sig efter Køretøjets Hestekraft. Det er i denne Henseende fremhævet, at de to væsentligste Faktorer for Sliddet paa Vejene ved Motorkøretøjer udgøres af Køretøjernes Fart og deres Vægt, og at en rationel Beregning af en Vejafgift som den paatænkte følgelig burde hvile paa en Kombination af disse to Faktorer. Uden at underkende Betydningen af de saaledes fremhævede Momenter har man dog ment, at en saadan Kombination ved Afgiftsberegningen vilde gøre denne baade usikker og alt for vidtløftig, og man har derfor foretrukket at lade Afgiftsberegningen for de to Hovedgrupper af Motorkøretøjer, Personvogne og Lastvogne, ske paa hver sit Grundlag, saaledes at man for Personvognenes Vedkommende lader Farten være det afgørende og for Lastvognenes Vægten. Da den væsentligste Faktor for Vognens Hastighed derhos maa søges i Hestekraften, har man for Personvognenes Vedkommende ment at kunne blive staaende ved det i Loven af 20. Marts 1918 fastslaaede Princip, hvorefter Afgiften retter sig efter Vognens HK., og samme Maalestok har man fastholdt for Motorcykler, medens man for Lastvogne har ladet Afgiften rette sig efter Vognens Egenvægt. — Ved den nærmere Fastsættelse af de enkelte Afgiftssatser har det været afgørende dels at naa til et Beløb, som i nogen Grad kan antages at svare til det udkrævede, dels at lade Byrden nogenlunde ligeligt fordele sig paa de to Hovedarter af Køre-